

4.7 ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Αν η τονική αντανακλαστική δραστηριότητα είναι ή παραμένει ισχυρή ή αν αυξάνεται στα πρώτα χρόνια της ζωής, το παιδί με εγκεφαλική παράλυση θα είναι σοβαρά ανάπηρο και ανίκανο να αποκτήσει τις περισσότερες από τις ικανότητες του φυσιολογικού παιδιού. Στις περιπτώσεις αυτές θα υπάρχει υπερτονία είτε με μορφή σπαστικότητας, είτε ακαμψίας, είτε περιοδικών σπασμών. Οι αντιδράσεις προσανατολισμού και ισορροπίας δεν μπορούν να αναπτυχθούν ή αναπτύσσονται ατελώς. Το σπαστικό τετραπληγικό παιδί που έχει προσβληθεί ίσως να μη μάθει ούτε να γυρίζει, να κάθεται, να ελέγχει τη θέση του κεφαλιού του, ή να πιάνει και να αφήνει αντικείμενα.

Αν η αντίδραση του ξαφνιάσματος (MORO) παραμένει, η ισορροπία σε οποιαδήποτε όρθια στάση θα είναι αδύνατη.

Αν η προστατευτική έκταση των άνω άκρων δεν αναπτυχθεί, το παιδί δεν μπορεί να στηριχθεί στα άνω άκρα και στα χέρια του, να προφυλαχθεί αν πέσει στο πρόσωπό του, ή να μάθει να απλώνει το χέρι του και να πιάνει αντικείμενα.

Αν τα ασύμμετρα τονικά αυχενικά αντανακλαστικά είναι παρόντα θα το εμποδίσουν να περάσει από μια φυσιολογική συμμετρική βαθμίδα στατικής συμπεριφοράς και δεν θα μπορέσει να χρησιμοποιήσει και τα δυο του χέρια ταυτοχρόνα.

Αν το πρωτογενές αντανακλαστικό του βηματισμού (φυσιολογικό ως τις 16 εβδομάδες) παραμείνει, δεν θα μάθει να στέκεται όρθιο ή να βαδίζει.

Αν η αντίδραση LANDAU δεν αναπτυχθεί, θα έχει ελλιπή εκτατικό τόνο του αυχένα, της σπονδυλικής στήλης και των ισχίων και δεν θα μάθει να στέκεται όρθιο και να βαδίζει.

Αν παραμένει η αυχενική αντίδραση του προσανατολισμού στην αμετάβλητη μορφή της ολικής κάμψως, το παιδί δεν θα μπορεί να γυρνά στην πρηνή θέση και από εκεί να κάθεται, επειδή ο κορμός του θα κάμπτεται υπερβολικά και θα λείπει η στροφή μεταξύ των ώμων και της λεκάνης του.

Αν τα ολικά πρότυπα για την κάμψη και την έκταση του κορμού παραμείνουν, δεν θα μπορέσει να καθίσει με ίσιο κορμό και με τα κάτω άκρα σε κάμψη και απαγωγή, να ανακαθίσει, να πέσει στα τέσσερα (πάνω στα χέρια και γόνατα), επειδή δεν θα μπορεί να σπάσει αυτά τα πρότυπα.

Παιδιά τα οποία έχουν λιγότερο προσβληθεί και ορισμένα τμήματα του σώματός τους δεν έχουν καθόλου ή μόνο ελάχιστα προσβληθεί, θα αναπτυχθούν με αργότερο ρυθμό από ένα φυσιολογικό παιδί, και θα φθάσουν μόνο σε ορισμένα στάδια της φυσιολογικής ανάπτυξης. Πολλές από τις δραστηριότητές τους θα γίνονται με αντιστάθμιση από τα τμήματα εκείνα του σώματός τους τα οποία είναι φυσιολογικά ή έχουν προσβληθεί ελάχιστα, στα οποία το παιδί έχει αναπτύξει τα απαραίτητα αυτόματα βασικά κινητικά πρότυπα.